

[Lykketoft]

Hr. Gammelgaard, den eneste grund til, at man ikke kan finde flere citater i Folketingstidende fra oktober om socialdemokratiets holdning til regeringens politik på dette specielle område, er, at regeringspartierne repræsentanter overhovedet ikke interesserede sig for socialdemokratiets holdning. Det er derfor, man er nødt til at ty til aviserne for at få den refereret i sin fulde længde.

Hvis man havde stillet det klare spørgsmål, om vi ville medvirke til nedskæringspolitikken, om vi ville medvirke til den dermed sammenhængende skattefiduslettelsespolitik, havde man også fået et klart svar. Det fik man også på en lang række punkter, det fik man også ved en lang række lejligheder både under og efter debatten her i folketinget, og hr. Stavad berørte jo også vor holdning i de citater, som blev gengivet. Men sandheden var jo, at regeringspartierne var så overbevist om, at de havde et flertal for deres politik på alle områder, at de overhovedet ikke interesserede sig for at få belyst socialdemokratiets holdning nærmere.

Så vil jeg, nu jeg er heroppe, gøre en enkelt bemærkning til skatteministeren om hans historiske sammenligninger. For mig at se ligner dette en ganske bestemt tidligere hændelse i Danmarkshistorien, nemlig Hartlingregeringens skattelettelsespolitik i 1974, og den karakteristiske lighed i de to situationer er, at man søger at komme igennem folketinget med skattelettelser, som der aldrig har været og ikke vil blive samfundsøkonomisk dækning for, medmindre man kan få lov til at forstærke en meget hårdhændet nedskæringspolitik.

Rahbæk Møller (SF):

Ministeren kom med nogle oplysninger, som sådan set ikke har ret meget med sagen at gøre, men da ministeren nu er kommet med dem, vil jeg godt have dem uddybet en smule. Jeg tænker på ministerens oplysninger om, at personfradraget for 1984 skulle forhøjes med 1.000 kr. til 21.000 kr. Hvad betyder det egentlig? Sagen er jo den, at vi alle dage har forhøjet personfradraget i takt med inflationen. Betyder ministerens oplysninger, at regeringen har fastsat dette inflationstillæg til 5 pct., eller betyder det, at man foretager en ganske sædvanlig regulering og så lægger 1.000 kr. oveni?

Ministeren nævnte kun statsskatten. Hvad med kommuneskatten? Hvad skal der ske med personfradraget dér? Er det meningen, at dette skal fastholdes i kroner og øre, eller er det meningen, det også skal have denne 5 pct.s regulering?

Med andre ord: er der med hensyn til den forhøjelse af personfradraget, regeringen forsøger at sælge som en forbedring, i virkeligheden tale om status quo i forhold til den hidtil gældende praksis, eller er der tale om en direkte forringelse i forhold til hidtil gældende praksis?

Ove Jensen (FP):

I mit første indlæg gjorde jeg klart opmærksom på, at regeringen med dette forslag har begået løftebrud over for både folketingets partier og hele befolkningen. For at der ikke skal være nogen som helst tvivl om, hvad det er, regeringen har lovet, skal jeg tillade mig at citere fra statsministerens åbningstale. Det er Folketingstidende 1982-83, sp. 8:

»Hvis forhandlingerne – jeg siger: hvis forhandlingerne – på det private arbejdsmarked fører til lønstigninger, der er på niveau med, hvad der sigtes mod på andre områder, finder regeringen det forsvarligt at forhøje personfradraget ud over, hvad der foreslås i forbindelse med fastlæggelsen af udskrivningsprocenten for 1983, som vi nu skal i gang med. Regeringen vil fremsætte forslag om et ekstra personfradrag, så snart det ligger klart, at betingelserne om en meget tilbageholdende lønudvikling er opfyldt. Dette højere personfradrag vil betyde, at skatten derefter vil blive sat ned med ca. 100 kr. om måneden i resten af året.«

Som det fremgår af dette citat fra statsministerens åbningstale, er der ingen som helst tvivl om, hvad det er, regeringen og statsministeren har lovet, vi har det endda på tryk. Statsministeren siger klart: under disse forudsætninger skal personfradraget forhøjes med, hvad der svarer til en skattelettelse på 100 kr. om måneden. Derfor kan man antændigvis ikke komme med et sådant forslag, som indeholder noget helt andet.

Skatteministeren var i sit indlæg meget optaget af, at et løfte skal holdes osv., men den eneste bemærkning, skatteministeren havde til min kritik af, at man ikke har gjort